

Малка приказка.

(Разправя се съ движение на ръцѣтъ)

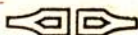
Ималъ дѣдо бѣлъ козелъ
Съ вити рога, съ дълга брада,
Хей такава!

Дѣдо си го обичаше,
Галено го наричаше,
Какво не!

На козела му хрумнало,
Да пошета по гората,
Да си полюлей брадата,
Хей така!

Вълци сиви го срѣснали,
И възъ него се спустнали,
Хей така!

И за дѣдо що остана
Въвъ горитѣ пусти диви —
Само двѣ рожета криви,
Хей таквись!

РАЗВРАЛИ СЕ...

- Добъръ день бабо!
- У Стойкини дѣдо
- Добъръ день, бабо!
- Бебенце си има, дѣдо.
- Добъръ день, ти казвамъ...
- Момченце е, дѣдо...
- Ти си углушала.
- Да сж живи и вашитѣ, дѣдо...

